1. מנין קבוים נ"ח נ"ב

ח זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃ אֲשֶׁר
קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא
ט יָרֵא אֱלֹהִים׃ וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת־
זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִּשְׁכָּח׃

נביאים כ"ו

א וְהָיָה כִּי־תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה
ב וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ׃ וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא וְהָלַכְתָּ
ג אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וּבָאתָ
אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ
ד לָתֶת לָנוּ׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִיָּדֶךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה
ה אֱלֹהֶיךָ׃ וְעָנִיתָ וָאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד
מִצְרַיְמָה וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב׃
ו וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה׃ וַנִּצְעַק
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת־
ח עָנְיֵנוּ וְאֶת־עֲמָלֵנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ׃ וַיּוֹצִאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה
ט וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבְמֹרָא גָדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמֹפְתִים׃ וַיְבִאֵנוּ אֶל־
הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
י וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי
יְהוָה וְהִנַּחְתּוֹ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
יא וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה
יב וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ׃ כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר אֶת־
כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה
יג לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבֵעוּ׃ וְאָמַרְתָּ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם נְתַתִּיו לַלֵּוִי
וְלַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה כְּכָל־מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עָבַרְתִּי
יד מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכָחְתִּי׃ לֹא־אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בִעַרְתִּי
מִמֶּנּוּ בְּטֻמְּא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָי
טו עָשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃ הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם
וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָּנוּ כַּאֲשֶׁר
טז נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ היום
הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־
הַמִּשְׁפָּטִים וְשָׁמַרְתָּ וַעֲשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃
יז אֶת־יְהוָה הֶאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו
יח וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ׃ וַיהוָה הֶאֱמִירְךָ
הַיּוֹם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְלִשְׁמֹר כָּל־מִצְוֹתָיו׃
יט וּלְתִתְךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת
וְלִהְיֹתְךָ עַם־קָדֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃

נביאים כ"ז

א וּבָנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבַּח אֲבָנִים לֹא־תָנִיף עֲלֵיהֶם
ב בַּרְזֶל׃ אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ
עָלָיו עוֹלוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שָׁם וְשָׂמַחְתָּ
ג לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְכָתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
ד הַזֹּאת בַּאֵר הֵיטֵב׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם
אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִסְכֵּת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיֵיתָ
ה לְעַם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעָשִׂיתָ אֶת־
מִצְוֹתוֹ וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃

2. ראה ג"ו

ד זָכוֹר אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֶךָ. א"ר יוחנן משל למהלך
בדרך עם דמרומי חמה בא אחר והדליק לו את
הנר וכבה ובא אחר והדליק לו את הנר וכבה, אמר מכאן ואילך
אינו ממתין אלא לאורו של בקר, כך אמרו ישראל לפני הקב"ה
עשינו לך מנורה בימי משה וכבתה, בימי שלמה וכבתה, מכאן ואילך
אין אנו ממתינין אלא לאורך שנאמר "כי עמך מקור חיים באורך
נראה אור, וכן אמר הקב"ה קומי אורי כי בא אורך

אמרו שבוע שבן דוד בא
בו מביאין קורות של ברזל ונותנים לו על צוארו עד שנכפף קומתו
והוא צועק ובוכה ועולה קולו למרום, אמר לפניו רבש"ע כמה יהא
כחי כמה יהא רוחי וכמה יהא נשמתי וכמה יהא אברי לא בשר ודם
אני, על אותה שעה היה דוד בוכה ואומר "יבש כחרש כחי,
באותה שעה אמר לו הקב"ה אפרים משיח צדקי כבר קבלת עליך
מששת ימי בראשית עכשו יהא צער שלך כצער שלי, שמיום שעלה
נבוכדנאצר הרשע והחריב את ביתי ושרף את היכלי והגליתי את
בני לבין אומות העולם חייך וחיי ראשך לא נבנסתי לבסא שלי,
ואם אין אתה מאמין ראה הטל שעל ראשי שנאמר "שראשי נמלא
טל, באותה שעה אמר לפניו רבש"ע עכשו נתישבה דעתי עלי כי
דיו לעבד שיהיה כרבו, א"ר יצחק שנה שמלך המשיח נגלה בו כל
מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס מתגרה במלך
ערבי והולך מלך ערבי לארם ליטול עצה מהם והזר מלך פרס
ומחריב את כל העולם וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים
ונופלים על פניהם ויאחזו אותם צירים כצירי יולדה, וישראל מתרעשים
ומתבהלים ואומר להיכן נבוא ונלך להיכן נבוא ונלך, ואומר להם בני
אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם מפני מה
אתם מתיראים אל תיראו הגיע זמן גאולתכם, ולא כגאולה ראשונה
גאולה אחרונה כי גאולה ראשונה היה לכם צער ושעבוד מלכיות
אחריה אבל גאולה אחרונה אין לכם צער ושעבוד מלכיות אחריה:

שנו רבותינו בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש
והיא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם,
ואם אין אתם מאמינים ראו באחרי שזרח עליכם שנאמר קומי אורי
כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח ועליכם בלבד זרח ולא על עובדי
אלילים שנאמר כי הנה החשך יכסה ארץ, באותה שעה סבהיק
הקב"ה אורו של מלך המשיח ושל ישראל והולכים כלם לאורן של
מלך המשיח ושל ישראל שנאמר והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה
זרחך, ובאים ומלחכים עפר מתחת רגליו של מלך המשיח שנאמר
"ועפר רגליך ילחכו, ובאים כלם ונופלים על פניהם לפני משיח ולפני
ישראל ואומרים נהיה לך ולישראל לעבדים.

ט. שונות ישועה

רַעְיוֹן הַתְּשׁוּבָה, הַשָּׁרוּי בָּאָדָם תָּמִיד[27], הוּא יְסוֹד כָּל הַמַּעֲלוֹת הַטּוֹבוֹת. הַמַּחֲשָׁבָה הַעַצְבָּנִית, שֶׁבָּאָה מִתּוֹךְ הַקֶּשֶׁר אֶל עֹמֶק הַתְּשׁוּבָה, הִיא מְקוֹר הַשִּׂמְחָה. הַתְּכוּנָה הַיְסוֹדִית שֶׁל הַתְּשׁוּבָה הִיא הַהַשְׁעָרָה בְּגֹדֶל הַשְּׁלֵמוּת הָעֶלְיוֹנָה שֶׁל הָאֱלֹהוּת, וּמִתּוֹךְ כָּךְ הָעֲוֹנוֹת בּוֹלְטִים הַרְבֵּה מְאֹד. "שָׁתָ עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ, עֲלֻמֵּנוּ לְמְאוֹר פָּנֶיךָ"[28]. וְכֵיוָן שֶׁמַּרְגִּישִׁים, שֶׁהַהַרְגָּשָׁה שֶׁל הַחֵטְא בְּכָל אֹפֶן בָּאָה הִיא מִתּוֹךְ הַהַבְהָקָה הָאֱלֹהִית עַל הַנְּשָׁמָה, מִתְמַלְּאִים מִזֶּה הָרַעְיוֹן עַצְמוֹ גִּיל וְגֹדֶל אֵין סוֹף, וְחֶדְוַת הַשִּׂמְחָה הָאֲצִילִית הוֹלֶכֶת וּמִתְגַּבֶּרֶת יַחַד עִם דִּכְאוּת הַלֵּב שֶׁל לְבוּשׁ הַנֶּפֶשׁ, הָעוֹמֶדֶת בְּדַרְגַּת הַתְּשׁוּבָה. הַתְּשׁוּבָה, לְפִי זֶה, מְבִיאָה לִידֵי גְּאֻלָּה בְּפַרְטִיּוּת. מִתּוֹךְ הַבְּהִירוּת הָאֱלֹהִית, שֶׁמִּתְגַּבֶּרֶת בְּקִרְבּוֹ, נִגְאָל הָאָדָם מִכָּל שִׁעְבּוּד שֶׁל הַכֹּחוֹת הַזָּרִים הַשּׁוֹלְטִים עָלָיו, וְהַכְּלָל כֻּלּוֹ, בִּהְיוֹתוֹ מוּכָן לְהַרְגִּישׁ אֶת רַעְיוֹן הַתְּשׁוּבָה, מִיָּד הוּא נִגְאָל, מִתּוֹךְ בְּהִיקוּת הָאוֹרָה הָאֱלֹהִית הַשּׁוֹפַעַת עָלָיו, יַחַד עִם הָרַעְיוֹן שֶׁל הַתְּשׁוּבָה.

3. תמיד בכל משפט לשר
על לשמיה

אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת
משמיה דרב בקשו חכמים לגנוז ספר קהלת מפני
שדבריו סותרין זה את זה ומפני מה לא גנזוהו מפני
שתחילתו דברי תורה וסופו דברי תורה תחילתו
דברי תורה דכתיב "מה יתרון לאדם בכל עמלו"
שיעמול תחת השמש ואמרי רבי ר' ינאי תחת השמש
הוא ראוי לו קורם שמיש יש לו סופו דברי תורה דכתיב
"סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו"
שנאמר "כי זה כל האדם "מאי כי זה כל האדם
אמר רבי "(אליעזר) כל העולם כולו לא נברא אלא
בשביל זה ר' אבא בר כהנא אמר שקול זה כנגד כל
העולם כולו שנאמר כן עוזי אומר ואמרי לה שנאמר כן
וכמה אומר לא נברא כל העולם כולו אלא לצוות לזה ומאי דבריו סותרין זה את זה כתיב "טוב בעם משרוק
וכתיב "לשרוק אמרתי מחלל כתיב "ושבתאי אני את השבחה וכתיב "ולשבחה מה זה עושה לא קשיא טוב
בעם משרוק טוב כעם שבועים הקב"ה על הצדיקים בעוה"ז משרוק שמשרוק הקב"ה על הרשעים בעולם הזה
ולשרוק אמרתי מחלל זה שרוק שמשרוק הקב"ה עם הצדיקים בעולם הבא ושבתאי אני את השבחה
שבחה של מצוה ולשבחה מה זה עושה זו שבחה שאינה של מצוה *ללמוד ישאין שכינה שרה לא
בתוך עצבות ולא בתוך עצלות ולא בתוך שרוק ולא בתוך קלות ראש ולא בתוך *שיחה ולא בתוך
דברים בטלים אלא בתוך דבר שבחה של מצוה שנאמר "ועתה כתוב לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי
עליו יד ה'.

4. מאמר מתיים בלי מ"ו

אמר רב יהודה אמר רב "כל המתיהר
אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו אם
נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו אם חכם
הוא חכמתו מסתלקת ממנו מהלל דאמר מר
התחיל מקנטרן בדברים וקאמר להו הלכה
זו שמעתי ושכחתי אם נביא הוא נבואתו
מסתלקת ממנו מדבורה דכתיב "חדלו פרוזן
בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי
אם"בישראל וגו' וכתיב "עורי עורי דבורה
עורי עורי דברי שיר וגו' ר"ל אמר כל אדם
שכועס אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו
אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו אם
חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו *ממשה
"דכתיב "ויקצף משה על פקודי החיל וגו'"
וכתיב "ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא
הבאים למלחמה זאת חוקת התורה אשר
צוה ה' את משה וגו' מכלל דמשה איעלם
מיניה אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו
מאלישע דכתיב "ולולי פני יהושפט מלך יהודה אני נושא אם אביט אליך
ואם אראך וגו' וכתיב "ועתה קרא לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'

6. רש"י קבוים נ"ו

חייבין בכבורים אלא שבעת המינין בלבד נאמר
כאן ארץ ונאמר להלן (לעיל ח) ארץ חטה ושעורה וגו' מה
להלן שבעת המינין שנשתבחה בהם א"י אף כאן שבח א"י
שהן שבעת המינין: זית שמן. זית אגורי ג שנמנו אגור
בתוכו: ודבש. הוא דבש תמרים: מראשית. (ברכות
לט, בכורים פ"ב) אדם יורד לתוך ד שדהו ורואה תאנה
ה שבכרה כורך עליה גמי לסימן ואומר הרי זו בכורים:
(ג) אשר יהיה בימים ההם. אין לך אלא כהן שבימיך
כמו שהוא: ואמרת אליו. (ספרי) שאינך ו כפוי טובה:
הגדתי היום. (שם) פעם אחת בשנה ז ולא שתי פעמים:
(ד) ולקח הכהן הסנא מידך. להניף אותו הכהן מניח
ח ידו תחת יד הבעלי' ומניף (ספרי סוכה מז):

7. מן אין תי' לשמר לשמ

ומאיל שואלין אפילו לשואה לומר אם היית
מאמין בנבואה שכל התורה ההיה הישועה או יובן
אפילו בשכבך בתורה לזמן הישועה בהוא זמן הגאולי
בהאלם ישע אז לא החורה בשלימות ויחקיים הבטחת
נהתי לא תורתי בקרבכם ועל נבם לחבנה וכן ומלאה
הארץ דעה לא ה' וכו' אז יובן אפילו לשואה לומר
ליסע לה' שהיה הגאולה בזכות התורה בעבור שלימות
שמו יתברך שיבחלם

8. "שונות ישועה" שיר שלישי

2. ראה ג"ו

יד וְהִסֵּג אָחוֹר מִשְׁפָּט וּצְדָקָה מֵרָחוֹק תַּעֲמֹד כִּי־
טו כָשְׁלָה בָרְחוֹב אֱמֶת וְנֹכַחַה לֹא־תוּכָל לָבוֹא׃ וַתְּהִי הָאֱמֶת
נֶעְדָּרֶת וְסֵר מֵרָע מִשְׁתּוֹלֵל וַיַּרְא יהוה וַיֵּרַע בְּעֵינָיו כִּי־אֵין
טז מִשְׁפָּט׃ וַיַּרְא כִּי־אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתּוֹמֵם כִּי אֵין מַפְגִּיעַ וַתּוֹשַׁע
יז לוֹ זְרֹעוֹ וּצְדָקָתוֹ הִיא סָמָכָתְהוּ׃ וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כַּשִּׁרְיָן וְכוֹבַע
יח יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי נָקָם תִּלְבֹּשֶׁת וַיַּעַט כַּמְעִיל קִנְאָה׃
יט כְּגֵמוּלוֹת כְּעַל יְשַׁלֵּם חֵמָה לְצָרָיו גְּמוּל לְאֹיְבָיו לָאִיִּים גְּמוּל
כ יְשַׁלֵּם׃ וְיָרְאוּ מִמַּעֲרַב אֶת־שֵׁם יהוה וּמִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ אֶת־
כְּבוֹדוֹ כִּי־יָבֹא כַּנָּהָר צָר רוּחַ יהוה נֹסֵה בוֹ׃ וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
כא וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יהוה׃ וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר
יהוה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא־יָמוּשׁוּ
מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יהוה מֵעַתָּה וְעַד־
א עוֹלָם׃ ראה ס"ו קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ וּכְבוֹד יהוה
ב עָלַיִךְ זָרָח׃ כִּי־הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה־אֶרֶץ וַעֲרָפֶל לְאֻמִּים וְעָלַיִךְ
ג יִזְרַח יהוה וּכְבוֹדוֹ עָלַיִךְ יֵרָאֶה׃ וְהָלְכוּ גוֹיִם לְאוֹרֵךְ וּמְלָכִים
ד לִנְגַהּ זַרְחֵךְ׃ שְׂאִי־סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָּאוּ־
ה לָךְ בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק יָבֹאוּ וּבְנֹתַיִךְ עַל־צַד תֵּאָמַנָה׃ אָז תִּרְאִי
וְנָהַרְתְּ וּפָחַד וְרָחַב לְבָבֵךְ כִּי־יֵהָפֵךְ עָלַיִךְ הֲמוֹן יָם חֵיל גּוֹיִם
יָבֹאוּ לָךְ׃

ישעיה ס"

יד שְׁחוֹחַ בְּנֵי מְעַנַּיִךְ וְהִשְׁתַּחֲווּ עַל־כַּפּוֹת רַגְלַיִךְ כָּל־מְנַאֲצַיִךְ
טו וְקָרְאוּ לָךְ עִיר יהוה צִיּוֹן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ תַּחַת הְיוֹתֵךְ עֲזוּבָה
וּשְׂנוּאָה וְאֵין עוֹבֵר וְשַׂמְתִּיךְ לְגַאוֹן עוֹלָם מָשׂוֹשׂ דּוֹר וָדוֹר׃
טז וְיָנַקְתְּ חֲלֶב גּוֹיִם וְשַׁד מְלָכִים תִּינָקִי וְיָדַעַתְּ כִּי אֲנִי יהוה
יז מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ אֲבִיר יַעֲקֹב׃ תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב וְתַחַת
הַבַּרְזֶל אָבִיא כָסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים בַּרְזֶל
יח וְשַׂמְתִּי פְקֻדָּתֵךְ שָׁלוֹם וְנֹגְשַׂיִךְ צְדָקָה׃ לֹא־יִשָּׁמַע עוֹד חָמָס
בְּאַרְצֵךְ שֹׁד וָשֶׁבֶר בִּגְבוּלָיִךְ וְקָרָאת יְשׁוּעָה חוֹמֹתַיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ
יט תְּהִלָּה׃ לֹא־יִהְיֶה־לָּךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם וּלְנֹגַהּ הַיָּרֵחַ
לֹא־יָאִיר לָךְ וְהָיָה־לָּךְ יהוה לְאוֹר עוֹלָם וֵאלֹהַיִךְ לְתִפְאַרְתֵּךְ׃
כ לֹא־יָבוֹא עוֹד שִׁמְשֵׁךְ וִירֵחֵךְ לֹא יֵאָסֵף כִּי יהוה יִהְיֶה־לָּךְ
כא לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלֵךְ׃ וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם
כב יִירְשׁוּ אָרֶץ נֵצֶר מַטָּעַי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר׃ הַקָּטֹן יִהְיֶה לָאֶלֶף מַטָּעַ
א א וְהַצָּעִיר לְגוֹי עָצוּם אֲנִי יהוה בְּעִתָּהּ אֲחִישֶׁנָּה׃ רוח ס"ו
אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש
לנשברי־לב לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח־קוח:
ב לקרא שנת־רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל־
ג אבלים: לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן
ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם
ד אילי הצדק מטע יהוה להתפאר: ובנו חרבות עולם שממות
ה ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור: